

Sag, at der i vore Kommunallove, altsaa Lovene af 1867 og 68, henholdsvis for Landet og for Købstæderne, findes Bestemmelser, som forudsætte og meget naturligt forudsætte, at en Person paa samme Tid kan have skattepligtigt Ophold paa to Steder, og at man altsaa maa fordele Skatten paa ham mellem Kommunerne. Forholdet kan jo være det, at en Person i den ene Del af Skatteaaret har skattepligtigt Ophold i en Kommune og i den anden Del af Skatteaaret i en anden Kommune; men Forholdet kan ogsaa være det, at man samtidig kan have skattepligtigt Ophold i forskellige Kommuner, i hvilket Tilfælde der da maa foretages en Fordeling, som foretages af Ministeriet. Dette sidste Forhold falder ikke ganske ind under den Redaktion, her er given, men da dette Forhold meget sjældent indtræffer og altsaa ikke har stor praktisk Betydning, skal jeg ikke gøre andet end blot henlede Opmærksomheden paa, at det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa man har udtrykt denne lille Tilføjelse, ikke er ganske korrekt. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme, og jeg haaber altsaa ogsaa, det vil være muligt at føre det igennem i denne Samling.

Johnsen: Jeg er ganske enig i, at al Billighed taler for, at Frederiksberg faar den Ret til at lægge en Tillægsligning i Aarets Løb, som alle andre Kommuner have. Det er jo indlysende, at det er et ret betydeligt Tab, Frederiksberg lider ved ikke i Øjeblikket at have denne Ret. Men er Frederiksberg i Øjeblikket ugunstigere stillet end alle andre Kommuner uden for Kjøbenhavn, saa ville de øvrige Kommuner efter Lovforslaget blive ugunstigere stillede end Frederiksberg. Frederiksberg vil efter Lovforslaget faa en Fordel fremfor andre Kommuner, idet Tillægsligningen kan foretages i Slutningen af det tredje Skattekvartal, medens den i Kommunerne ellers skal foretages i Slutningen af andet Kvartal, hvoraf Følgen er, at de Personer, som tilflytte efter det andet Kvartal, ikke kunne sættes i Skat. Dette Forhold vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, naar der maatte blive passende Lejlighed til at faa det ændret saaledes, at de øvrige Kommuner i Landet faa en tilsvarende Ret, som Frederiksberg faar ved Lovforslaget. En saadan almindelig Bestemmelse vil jo ikke høre hjemme paa denne Lov.

Der er en anden Skattebestemmelse, som er mangelfuld, og som jeg ogsaa gerne

ved denne Lejlighed vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, for at den ved passende Lejlighed ogsaa kunde blive forandret. Det er Bestemmelsen i Landkommunallovens § 21 og Købstadkommunallovens § 26 om, at fast Ophold i en Kommune af kortere Varighed end fire Maaneder ikke kommer i Betragtning med Hensyn til personlig Kommuneskat. Denne Bestemmelse er af Domstolene forstaaet saaledes, at selv om de fire Maaneders Ophold er en Fortsættelse af et tidligere skattepligtigt Ophold, kommer Bestemmelsen alligevel til Anvendelse, saa at vedkommende bliver fri for Skat. Det er aabenbart en Ubillighed, idet den vedkommende Skatteyder, som fraflytter Kommunen inden de fire Maaneders Udløb, kan slippe helt fri for Skat i et halvt Aar, da han i den Kommune, han flytter til, ikke kan sættes i Skat før fra første Juli at regne. Det er nu ikke noget helt ubetydeligt Beløb, det drejer sig om, i alt Fald i adskillige Kommuner. Jeg kan saaledes oplyse, at det i Aarhus, efter hvad der er mig opgivet, for det sidste Aar skal have udgjort over 10,000 Kr., Kommunen paa den Maade ved Fraflytninger har mistet. Jeg er endog saa heldig i dette Tilfælde nøjagtig at kunne opgive Beløbet fra ret kompetent Side: det var 10,245 Kr. 43 Ø. Som sagt, det er ikke ubetydelige Beløb, saa det er en Sag af ikke ringe praktisk Betydning. Man har fra Kommunens Side ofte beklaget sig herover; hidtil uden Nytte. Der har ogsaa været et Lovforslag fremme i Landstinget i Slutningen af Halvfjerdserne; det blev vedtaget der, men blev ikke ført igennem Rigsdagen. Det er jo ret muligt, at man vil hen vise Ændringer i nævnte Henseende til en almindelig Forandring af de kommunale Skatteforhold, men jeg vil dog henstille, om der ikke kunde være Anledning til uafhængig heraf at gøre en Forandring i et saadant enkelt Forhold, hvor det er ganske klart, at der er noget uheldigt til Stede. Jeg kan ikke vel tænke mig, at en saadan Forandring vilde møde Modstand.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg skal til den sidste ærede Taler gøre den Bemærkning, at det jo ganske vist vilde være ønskeligt at kunne hæve den Ulighed, der vil finde Sted mellem Frederiksberg og de andre Kommuner uden for Kjøbenhavn med Hensyn til Tillægsligningens Affattelse; men jeg skønner ikke rettere, end at Forholdet for Frederiksberg Kommune er af særlig Interesse. Naar det